

riget, maa formodentlig det samme gjælde om Søndskrivningsloven, som er emaheret gennem den lovgivende Magt for de fælles Ansiggender. Sammenholder man imidlertid de sidste Søndskrivningslove med det nærværende Udskrift, vil man see, at der bestandig i Søndskrivningslovene er foreffreven, hvormange Uføvante, Søvante, Halvbefarne og Heelbefarne der hvert Aar skal udskrives. I nærværende Udskrift kender man aldeles ikke til Søvante, og efter samme bliver ikke en eneste befaren Mand udskriven, de blive blot indkaldte. Jeg mener, at Udskrivning er aldeles nødvendig; først naar de udskrives paa Sessionen og blive undersøgte der af en Læge, som altid er tilstede, kan man faae at vide, om de have Feil. Marinen kan ikke være tjent med Søfolk, som ikke kunne bruges. Jeg vil tillade mig at bemærke, at alene her i Kjøbenhavn har der i de sidste Aar været over 50 Heel- og Halvbefarne, som man formedelst Feil har maattet kassere. Saadanne Folk ville, naar de ikke udskrives, uden videre blive sendte ind, og det kan Marinen dog ikke være tjent med. Mod selve Indkaldelsesmaaden, som omtales i Lovudkastets § 23, har jeg udtalt mig udførlig i Rigsdagstidenden for forrige Session Pag. 3850 til Pag. 3854, og jeg vil tillade mig at henvise dertil, for ikke at trætte det ærede Thing ved en Gjentagelse deraf. Jeg har deri søgt at vise, at hverken Orlogsmarinen eller Handelsmarinen kan være tjent med den Indkaldelse, som der er bragt i Forslag, og at ligesaalidt den søværnepligtige Befolkning vil kunne modtage den med Glæde. Jeg har naturligtvis flere Bemærkninger at gjøre med Hensyn til de enkelte Paragrapher; men deels ville adskillige af de Grunde, som jeg kunde anføre, findes i Rigsdagstidenden for forrige Session, deels vil jeg forbeholde mig, naar Sagen kommer til 2den Behandling, at fremkomme dermed. Mit Ønske er, at der maa blive nedfat et Udvalg i denne Sag, deels paa Grund af Sagens Vigtighed i og for sig, deels i Betragtning af, at Mange, da den sidst blev foretaget, vare saa bestjæftigede med andre Sager, at de, om de ogsaa havde haft Tyst til at sætte sig ind i Sagen, dengang ikke havde Tid til det. Jeg skylder endnu at takke Rigsdagmanden for Frederiksborg Amts 2den Valgfreds

(Beel), at han efter nærmere Overveielse har tiltraadt min Ansøelse, at man ikke trænger til nogen Lov, saaledes som den her foreligger, men at man var bedst tjent med at faae et Tillæg til Landværnepligtsloven og en ny Søndskrivningslov, da man kun under saadanne Omstændigheder kan vente en god og brugbar Søndskrivningslov. Til disse Bemærkninger vil jeg tillade mig at indskrænke mig.

Formanden: Da flere Talere have ønsket at høre sig om Sagen og Mødet allerede har været saalænge, skal jeg hermed afbryde Forhandlingerne for idag.

Ischærning: Maaatte jeg maaftee gjøre den ærede Formand opmærksom paa, at det dog var muligt, at vi meget snart kunde blive færdige. Jeg har nemlig det Haab, at naar jeg fik Ordet, vilde Thinget kunne blive enigt om, hurtigt at ende denne første Behandling.

Formanden: Jeg maa dog dertil bemærke, at der er 5 Talere, der have ønsket at høre sig.

Ischærning: Er der 5 Talere, der have begjæret Ordet før mig?

Formanden: Nei, der er kun Een.

Ischærning: Jeg havde smigret mig med, at naar jeg først havde fremstillet, hvad jeg vilde gjøre opmærksom paa ved denne Sag, vilde maaftee de andre Medlemmer have kunnet fatte sig kort; men det var maaftee ubestemt af mig.

Formanden: Jeg anseer det dog for rigtigst nu at afbryde Forhandlingerne for idag.

Forinden jeg angiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der er blevet omdeelt et Blad, indeholdende de Forandringer, som ved anden Behandling ere blevne vedtagne i Lovudkastet om en Sø- og Handelsrets Drettelse i Kjøbenhavn n. v.; da der imidlertid heri er indløbet en Correctur-feil, vil et nyt Blad blive omdeelt.